ธุรกิจประกันในภาวะวิกฤต COVID-19

ผศ.ดร.ณัฏฐ์ ลีละวัฒน์
คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
กลุ่มวิจัยระบบสารสนเทศการจัดการภัยพิบัติและความเสี่ยง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
http://natt.leelawat.com

เมื่อได้รู้จักกับอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านความเสี่ยง และการประกันภัย ก็อดไม่ได้ที่จะขอสัมภาษณ์ความคิดเห็นในเรื่อง“ธุรกิจประกัน” ในภาวะโรคระบาดร้ายแรง COVID-19 จากอาจารย์ ดร.อิสริยะ สัตกุลพิบูลย์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาจารย์ ดร.อิสริยะ สัตกุลพิบูลย์

สำหรับประวัติของอาจารย์ ดร.อิสริยะ สัตกุลพิบูลย์ นั้นสำเร็จการศึกษาปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง จากคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทและเอก ด้านการจัดการความเสี่ยงและประกันภัย จากมหาวิทยาลัยจอร์เจียสเตท สหรัฐอเมริกา ส่วนประสบการณ์ทำงาน อาจารย์มีประสบการณ์ทั้งการเป็นที่ปรึกษาให้กับภาคธุรกิจกว่าสองปีครึ่ง และการทำงานเป็นอาจารย์ที่มหาวิทยาลัยจอร์เจียสเตท ก่อนจะมาเริ่มการทำงานเป็นอาจารย์ประจำภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และอาจารย์พิเศษ หลักสูตรสถิติประยุกต์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ อีกด้วย

อาจารย์ ดร.อิสริยะ สัตกุลพิบูลย์

ประกันสุขภาพ COVID-19

เริ่มต้นที่คำถามที่ท่านผู้อ่านอาจจะอยากรู้เช่นเดียวกับผู้เขียนว่า “ประกันสุขภาพ COVID-19” ที่มีโฆษณาเข้ามาเรื่อยๆ ในปัจจุบันนั้นเป็นอย่างไรกันบ้าง อาจารย์ ดร.อิสริยะ สรุปให้ฟังแบบง่ายๆ ว่า “ประกันสุขภาพที่เป็นการประกันภัย สามารถแบ่งออกได้เป็น4ประเภทใหญ่ ได้แก่ แบบแรกคือ แบบป่วยน้อยที่มีการออกค่ารักษาพยาบาลผู้ป่วยนอก (OPD) เช่น ค่ายา ค่าหมอ ค่าแลป เป็นต้น แบบที่สอง เป็นแบบป่วยหนัก จะมีการออกค่ารักษาพยาบาล เช่น ค่าผ่าตัด ค่าห้องผู้ป่วย แบบที่สามคือ แบบป่วยร้ายแรง เช่น โรคมะเร็ง โรคเบาหวาน เป็นต้น และแบบสุดท้ายคือ การออกเงินชดเชยรายวันให้กับผู้ป่วย ส่วนในลักษณะของประกันแบบประกันชีวิต จะเป็นการประกันในกรณีที่เสียชีวิต ซึ่งแต่ละบริษัทจะมีการออกแบบผลิตภัณฑ์ประกันที่ต่างกันออกไป”

อาจารย์ ดร.อิสริยะ เสริมว่า “บางบริษัทจะมองว่าโรค COVID-19 เป็นโรคร้ายแรง จึงออกแบบผลิตภัณฑ์ ประกันในรูปแบบการจ่ายเงินก้อนเมื่อตรวจพบโรค ในปัจจุบันมีหลายบริษัทออกแบบประกันมาในลักษณะนี้ เนื่องจากมีลักษณะการออกแบบง่ายไม่ซับซ้อน โดยหลักการคือการหาค่าความน่าจะเป็น หรือการคำนวณจากประวัติลูกค้าเป็นหลัก”

อาจารย์ ดร.อิสริยะ ลองเปลี่ยนมาเล่าในมุมของลูกค้าบ้าง “กรณีที่ลูกค้าซื้อประกันในลักษณะนี้มา เมื่อตรวจพบก็จะได้รับเงินทันที แต่จริงๆ แล้วอาจจะยังไม่จบ เนื่องจากในความเป็นจริงผู้ป่วยยังมีภาระค่าใช้จ่ายอีกมาก เช่น ค่ารักษาพยาบาล โดยปกติเฉพาะค่าแลปก็อาจจะสูงถึงหลักแสนบาทแล้ว” ส่วนกรณีการเสียชีวิต อาจารย์ ดร.อิสริยะ ชี้ประเด็นว่า “การเคลมประกันในลักษณะนี้จำเป็นต้องมีการตรวจสอบเงื่อนไข ตามผลการวินิจฉัยของแพทย์ด้วย เพราะทายาทผู้เสียหายหรือผู้ได้รับประโยชน์ที่ระบุไว้ จะได้รับเงินในกรณีที่เป็นการเสียชีวิตอันสืบเนื่องมาจากโรค COVID-19 เท่านั้น”

COVID-19 กับผลกระทบสู่ธุรกิจประกัน

ฟังเรื่องใกล้ตัวกันไปแล้ว ลองขยับมุมไปมองภาพที่ใหญ่ขึ้น กับมุมของผลกระทบที่กลุ่มบริษัทประกันได้รับจากวิกฤตภัย COVID-19 กันบ้างนะครับ อาจารย์ ดร.อิสริยะ บอกว่า “เราสามารถมองได้สองมุม ในมุมแรกคนทั่วไปมักจะมองว่านี่เป็นกำไรแบบเห็นๆ เพราะในจังหวะนี้เรียกได้ว่าหลายคนตระหนักถึงอันตรายของโรคระบาดนี้เป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงทำให้มีความต้องการทำประกันเพื่อบริหารความเสี่ยงของตน จึงเกิดอุปสงค์ที่สูง ทำให้บริษัทประกันต้องรีบตอบโจทย์ลูกค้าให้ได้”

อย่างไรก็ดีถ้าเราจะมองว่าธุรกิจประกันก็จะมีแต่กำไรหรือไม่นั้น คงต้องมาฟังอีกมุมตามที่ อาจารย์ ดร.อิสริยะ เกริ่นไว้ตอนแรกกันก่อนนะครับ “สิ่งที่ธุรกิจประกันตอนนี้กำลังประสบคือสภาพเศรษฐกิจตกต่ำจากภัยโรคระบาด COVID-19 ซึ่งในช่วงภาวะปกติบริษัทประกันจะนำเงินค่าเบี้ยประกันที่ได้รับจากลูกค้าไปลงทุน แต่ในปัจจุบันการลงทุนทำได้ลำบาก อาจจะเรียกได้ว่าสำหรับธุรกิจประกันนั้นต้องต่อสู้กับความท้าทายนี้ ซึ่งเป็นสิ่งที่รุนแรงกว่าตัวภัยโรค COVID-19 ด้วยซ้ำ”

แล้วสำหรับการต่อสู้ของกลุ่มประกันในตลาดนี้ ควรจะทำอย่างไร อาจารย์ ดร.อิสริยะ ได้ให้คำแนะนำว่า “เช่นเดียวกับธุรกิจอื่นๆ การทำงานที่บ้านอาจจะทำให้มีความลำบากในการดำเนินธุรกิจ

อยู่บ้าง แต่ตัวผลิตภัณฑ์นั้นยังคงแข่งขันกันต่อไป และยังคงมีกำไร ทั้งนี้บริษัทประกันจะต้องดำเนินธุรกิจอย่างรัดกุม มีการระบุเงื่อนไขระยะการรอ และเงื่อนไขเบื้องต้นสำหรับผู้สมัคร เช่น ไม่ได้เป็นผู้ที่เดินทางกลับมาจากต่างประเทศ เป็นต้น”

การรับมือ COVID-19 ของธุรกิจประกัน

สำหรับกลุ่มธุรกิจประกันเพื่อเตรียมตัวรับมือภัยโรคระบาดและโรคระบาดร้ายแรงในอนาคตนั้น อาจารย์ ดร.อิสริยะ ได้ให้คำแนะนำว่า “สำหรับโรค COVID-19 นับว่าประเทศไทยโชคดีที่ตัวเลขผู้ติดเชื้อเราไม่สูง เท่าที่มีการคาดการณ์ไว้ในทางคณิตศาสตร์ประกันภัย แต่เราก็จำเป็นต้องตระหนักว่า ในอนาคตอาจจะมีโรคระบาดที่มีการแพร่กระจาย และมีความร้ายแรงกว่าโรค COVID-19 อย่างเช่น โรคไข้หวัดใหญ่สเปน ปี พ.ศ.2460 โดยธุรกิจประกันจำเป็นต้องสร้างแบบจำลองสถานการณ์ที่แย่ที่สุดไว้เสมอ นอกจากนี้ไม่ใช่แค่ตัวภัยโรคระบาดที่จำเป็นต้องมีการวางแผน แต่ยังมีเรื่องของกระบวนการ เช่น กระแสเงินสด และการจัดการต่างๆ เป็นต้น อีกด้วย”

บทสรุป

อาจารย์ ดร.อิสริยะ ฝากทิ้งท้ายว่า “การจัดการความเสี่ยงมีหลายมิติควบคู่กัน จำเป็นต้องมีการวางแผนเชิงวิศวกรรม และธุรกิจแต่เวลาเกิดเหตุการณ์อะไรขึ้นก็จำเป็นต้องมี “เครื่องมือ” ที่ใช้ เราจำเป็นต้องเรียนรู้เครื่องมือต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น การจัดการความเสี่ยงทางการเงิน ทั้งประกัน การใช้ตราสารอนุพันธ์ เราจำเป็นต้องเรียนรู้เครื่องมือพวกนี้” และนั้นก็เป็นเหตุผลสำคัญ ที่ทำให้ในปัจจุบันศาสตร์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยง ไม่ว่าจะเป็น ‘การบริหารความเสี่ยง’ หรือ ‘การประกันภัย’ นับเป็นสาขาที่มีผู้ให้ความสนใจเพิ่มมากขึ้น และน่าจับตามอง

ขอขอบคุณอาจารย์ ดร.อิสริยะ สัตกุลพิบูลย์ ที่มาแชร์ความรู้ มุมมอง และประสบการณ์ครับ TPA news